

Morzsák a korinthusi levelezésből

42. TEST SZERINTI ISMERET

„Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. ¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,16-17)

Könnyű félreérteni Pál szavait. Sokan azt gondolják, hogy az apostol szerint már nem érdekes, hogy milyen volt Jézus, amikor testben járt, nem az ő földi életével foglalkozunk, hanem isteni személyével. Már nem úgy látjuk őt, ahogy a tanítványok az evangéliumokban, hanem úgy, mint János Patmosz szigetén. De ez tévedés. Pál nem *Krisztus* test szerinti létéről beszél, hanem a *mi* test szerinti ismeretünkről. Egykor „test szerint” láttuk Krisztust, ahogy minden mást is. A „test” a természetes emberi gondolkodásunk szűrője, a bűnös és isteni megvilágítás (vö. 2Kor 4,4) nélküli emberi percepciónk eszköze. „Test szerint” nem vagyunk képesek meglátni Isten dicsőségét Krisztus arcán. De ha új teremtés lettünk Krisztusban, nem csak Krisztust látjuk másként, de minden egyebet is! Semmit nem úgy ismerünk már, mint korábban. Valami új jött létre. Vagyis minden megváltozott.

Nagyon fontos ezt tudatosítanunk magunkban, mert a világ (a kollektív bűnös természet – ahogy Richard Lovelace nevezte) folyamatosan a „test szerinti” sémába akar bennünket visszagyömöszölni. Pál figyelmeztet: ez már nem lehetséges. Illetve részben lehetséges, de nonszensz. Krisztusban mindent máshogy látunk. D. Bonhoeffer a *Szentek közössége* c. remekművében azt mondja, hogy egymással is már csak Krisztusban és Krisztus által találkozhatunk. Ez nem szegényíti, hanem éppen gazdagítja társas létünket, hiszen így egymást sem test szerint, régi értékrendünk és az isteni világosság hiányának homályában látjuk, hanem Krisztusban megvilágosított ismerettel. G.K. Chesterton Assisi Szent Ferencről szóló regényében érzékletesen mutatja be a belső változást, melyen Francesco a betegágyán keresztülment. Mikor kijött a szobából, írja Chesterton, mindent a feje tetetéje állítva látott, mintha kézenállva lépegetett volna. Számára így a masszív épületek is az égből lógtak lefelé, mintegy jelezve: azok is Istentől függenek. Semmi nem úgy látszott már, mint azelőtt, mégis valóságosabb lett minden. „A régi elmúlt, és íme: új jött létre.” „Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint...”